

kergitada ja tösta; sellepärrast vallus ta
Jummalast ommale tarka ja sannawõtliko
süddant. Jummal kulis temma palvet ja
andis temmale ka seddagī, mis temma mitte
ei vallunud, se on, rikkust ja au. Temma
tarkust ja suurt tundmist kulutab segi luggu:
Kaks naest tullid rieldorf funninga ette.
Meie ellasime ühhes majas; minna sain
lapse ja folme pāwa pārrast temma ka.
Temma olli omma poia ãrramagganud ja
õse minno poiaga ãrrawahhetanud. Kui
ma üllesärkas, leidsin lapse surnud ja tund-
sin et se minno laps ei olnud. Teine oias
sedda walleks ja ütles: minno laps ellab
agga sinnul on surnud. Runningas käskis
mōka tua ja ellavat last neid jaggada. Lapse
emma hakkas valluma: oh Issand, andke
se laps temmale ja ãrge surmake tedda mit-
te. Agga teine ütles: ãrgo sago tedda ei
kumbgi, — wöttame poleks. Siis andis
runningas neile otsust: andke se laps sellele,
kes temma ello eest vallunud, se on temma
emma.

Tännini ei olnud Israeli-rahval Jum-
mala tenistusse fodda, waid agga foggo-
dusse telf, mis ühhest kohhast teise widi ja
kelle sees seadusse laegas peti. Tawet olli
jo sepärrast nõuks wõtnud Issandale förfi
tempelt ehhitada, mis mitme feeldusse pār-
rast ei omma pāivil ei jõudnud tehha. Jäi
siis se tõ temma poia Salomoni holeks, kes
poolkahhefsat aastaga, 480 aastat pārrast
Israeli-rahwa wäljamineeritud Egiptusse-
maalt, ühhe templi ehk Jummal-tenistusse
koja üllesehhitas. Wõnikia ja muud targad
meistrid ollid temma fallal tööd teinud, ja
ei pannud runningas keigusuremaid fullusid
ei mitski, et agga Je homa tempelt keige-
förgimaks ehhituseks üllendada, mis sel
aial ma peal olli. Kui ta oimmas illus Mo-
ria-mäel walmis seis, pühhitseti tedda wāg-
ga pühhaste, ja olli temma sest aiast se paik,
kuhho keik Israeli-rahwas kõkkotulli Jum-
malat tenima.

Salomoni wallitsusse aial olli aina rahho
ja hea pölli keigel Israeli-maal, ja temma